

Ivar Nilssons berättelse i klubbavisen til Hässleholms OK

HÖST-ÖST –00

Under flera år har jag varit intresserad av dessa P.O. Bengtsson resor. Resor, som det alltid berättats om, som äventyrliga, jobbiga men intressanta. Jag måste säga, det var vad jag hade förväntat mig och t o m bättre.

Vi åkte buss mellan 700-800 mil. Under 15 dagar sprang vi orientering varje dag, ja en dag var det t o m två tävlingar. 3-rätters meny serverad både till lunch och middag vid ett flertal tillfällen, någon gång korv i bussen. Fina hotell enligt landets standard. I Istanbul bodde vi på lyxhotell.

Aldrig hade jag tänkt mig att det skulle vara trevligt hela tiden, men så var det. Varje dag en ny miljö och nya människor.

Resan började den 29. oktober med ett ålagille på Åhus Gästis hos de kända Ol-bröderna Svensson. Färden fortsatte sedan genom Tyskland, Tjeckien, Slovakien, Ungern, Bulgarien, Turkiet, Grekland, Makedonien, Kroatien, Slovenien, Italien och sedan hem genom Österrike och Tyskland. Hemma igen den 13. november.

Naturligtvis finns det massor att berätta från en sådan resa, men jag skall nöja mig med att nämna något. Sol 14 dagar, regn 1 dag och 20 gr i snitt. Överallt var vi mycket välkomna. Små trevliga arrangemang på bra kartor. Första dagen i Tyskland sprang vi med SportIdent. Under ett parasoll med ett bord, en batteridator ordnades en tävling med sluttid och sträcktid på en lapp då vi kom i mål. Jag vet inte, men har vi det i Sverige på våra kretsträningar? Nästa dag en utslagningstävling enligt tennismodell. Final blev det sedan mellan en svensk och tjeckisk löpare. En annan gång i Turkiet fick kartritaren P.O Derebrandt själv, före tävlingen, springa ut i skogen och flytta samt kolla att kontrollerna stod rätt . Vi fick också hjälpa till i sekreteriatet.

En tröst var att värdarna bjöd på fältlunch efter tävlingen. Dessa backar och berg som skulle bestigas. Oftast fanns det banor, 3, 4 och 5 km. Alla behövde vi en timme för våra lopp. Ibland var det nästan mörkt, men springa skulle vi. Sista tävlingen i Venedig var den mest intressanta. Där gällde det att hålla tungan rätt i mun. Små gränder och gator som slutade i vattnet. Henrik Tryggesson blev här fjärde och bäste Nord Europé.

Alla våra övernattningar var på hotell i storstäder. Brno, Belgrad, Sofia, Istanbul, Thessaloniki, Prilep, Ljubljana och Venedig. Överallt var det mycket folk ute på gatorna. Caféer och nattklubbar var välbesökta. Bland det ljuva livet syntes inget problem eller fattigdom. Men på landsbygden såg man tydligt de olika förutsättningar som finns nere på Balkan. I Belgrads centrum sprang vi park-ol runt Kalomogden-fästningen. Det berättades för oss, att i denna park sprangs det orientering samtidigt som bomberna föll över Belgrad. Jag fick också vara med om en presskonferens med Borgmästaren i Novi-Sad. Borgmästaren en ung och välutbildad komet, såg mycket positivt på utvecklingen i området.

Resan har tillsammans med Ol-intresserade från Norge, Sverige, Finland, karritare, motionärer och elitlöpare varit en fantastisk upplevelse. Som mest under resan var vi 75 st. En dag ordnade jag (morfar) champagnefest, eftersom vår Catarina födde sonen Olle här hemma. En norрман firade sitt 50:e orienteringsland med tårta på en gräsmatta i Bulgarien. På tårtan fanns flaggor från samtliga länder. Det har ordnats samkväm med lokala orienterare. Men i samband med dessa arrangemang är jag både

missnöjd och förvånad över organisationen och vårt uppträdande. Om det är flaggat för samkväm måste vår buss vara framme i rimlig tid. Någon form av bordsplacering är ett måste, annars blir det som det blir, bussfolket i en hörna och värdarna i en annan. Värdarna försökte bjuda med gemensam dans enligt deras seder men vi satt kvar i våra hörn ??? Överallt mottogs vi av glada engelsktalande ungdomar, att inte vi tog chansen att utveckla våra kunskaper i främmande kulturer är för mig omöjligt att förstå. Är vi blyga, egoistiska, självgoda eller förstår vi inte, att som gäst skall man efter bästa förmåga "mingla" omkring. En värd förväntar sig det.

Nej, då berättar jag hellre om P.O:s fantastiska idé med att sprida orientering i världen. Han har under mer än 30 år farit runt med kartritning och tävlingar, utvecklat sporten i ett 70-tal länder, bjudit med lovande ungdomar från Norden på Höst-Öst-resan. Han har inbjudit lovande utländska ungdomar genom Clinics till 5-dagars i Sverige. Efter något år ringer han upp dem igen. "Du kan väl fixa ett hotell och en tävling för oss," så kommer vi ner och hälsar på. Han är värt ett beröm. Efter kanske 50 mil i buss stannar vi, hoppar ur, byter om i en blandad röra. En stor ÖL, kanske en nattklubb, kanske en säng. Nästa dag, buss igen, ibland fest.

Detta var livat. Tack Peo.

Ivar

Så här trevligt skrev Hans Olof från Umeå sin reseberättelse

Vi ha kute oppför o nerför
tvärfört, tvärsakta o på tvären
misse o spika i ett kör
glömt bort alla besvären

.....
Vi ha åkt buss så vi spy
vi ha sjonge nåt alldeles förbannat
vi ha pinke i varje by
vi ha jåkte mer än stannat

.....
Men höstöst ha vyre toppen
int alls okul eller äckligt
he ha vyre bra för själen o kroppen
tillräckligt mycke, alldeles tillräckligt